

765.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 24 września 1934 r.

o odpowiedzialności solidarnej za naruszenie przepisów podatkowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Za grzywny (kary pieniężne), nałożone na zastępcę z powodu naruszenia przepisów podatkowych, popełnionego w zakresie załatwiania spraw cudzych, odpowiada solidarnie zastępowana osoba fizyczna lub prawna.

(2) Zastępcą w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest każdy, kto załatwia sprawy cudze, jako pełnomocnik, zarządca, pracownik lub w jakimkolwiek innym charakterze; nie jest jednak zastępcą opiekun, jak również kurator ubezwłasnowolnionego lub nieletniego usamowolnionego.

Art. 2. Odpowiedzialność solidarną danej osoby należy ustalić w orzeczeniu karnem władzy skarbowej i w wyroku sądowym.

Art. 3. (1) Władza skarbowa może po wydaniu przez siebie orzeczenia zarządzić zabezpieczenie orzeczonych grzywien (kar pieniężnych) zarówno na majątku osoby odpowiedzialnej, jak również na majątku obwinionego (oskarżonego).

(2) Zarządzenie władzy skarbowej jest dostateczną podstawą do uzyskania zabezpieczenia sądowego.

Art. 4. (1) W toku postępowania karnego, tak sądowego, jak przed władzami skarbowymi, osoba odpowiedzialna korzysta ze wszystkich uprawnień służących obwinionemu (oskarżonemu); niestawienie jej nie jest jednak przeszkodą do rozstrzygnięcia sprawy i nie czyni orzeczenia w stosunku do niej zaocznem.

(2) Osoby odpowiedzialnej nie wolno badać w charakterze świadka lub biegłego.

(3) Odwołanie lub żądanie skierowania sprawy na drogę sądową, złożone przez osobę odpowiedzialną, należy traktować tak, jakby je złożył obwiniony (oskarżony).

Art. 5. Przepisów rozporządzenia niniejszego nie stosuje się w sprawach, których dotyczy: a) ustawa karna skarbowa z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355); b) ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), z wyjątkiem spraw o naruszenie przepisów art. 40 tejże ustawy.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346)

przepisy rozporządzenia niniejszego będą miały zastosowanie tylko w zakresie wykroczeń podatkowych oraz w zakresie przestępstw, przewidzianych w art. 40 ustawy o opłatach stemplowych.

Art. 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 8. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po dniu ogłoszenia i ma zastosowanie również do przestępstw podatkowych, co do których w chwili jego wejścia w życie nie zapadło jeszcze orzeczenie w I instancji.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc przepisy dotychczasowe, dotyczące przedmiotów unormowanych w rozporządzeniu niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Pocht i Telegrafów: *Kaliński*
